

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Diagnoza i terapia dyzartrii - wykład (Wykład), PG_00150722						
Kierunek studiów	Logopedia (P)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2026 r.	Rok akademicki realizacji przedmiotu			2029/2030		
Poziom kształcenia	jednolite magisterskie	Grupa zajęć			Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym - profil praktyczny		
Forma studiów	stacjonarne	Sposób realizacji			na uczelni		
Rok studiów	4	Język wykładowy			polski		
Semestr studiów	8	Liczba punktów ECTS			3.0		
Profil kształcenia	praktyczny	Forma zaliczenia			egzamin		
Jednostka prowadząca	Rektor -> Wydział Filologiczny -> Instytut Logopedii						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr Klaudia Kluj-Kozłowska				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	20.0	0.0	0.0	0.0	0.0	20
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	20		2.0		53.0	75
Cel przedmiotu	Celem przedmiotu jest zdobywanie przez studenta wiedzy na temat dyzartrii oraz kontekstu tych zaburzeń, aby móc prawidłowo diagnozować zaburzenia mowy i języka w tym zakresie i opracować odpowiednie interwencje terapeutyczne. Powinien również zrozumieć zadania logopedy pracującego w zespole specjalistów, zajmujących się rehabilitacją pacjentów z uszkodzeniem układu nerwowego.						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[LOGJ5_K01] Jest gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej) i jej modyfikowania i uzupełniania oraz doskonalenia umiejętności zawodowych; jest gotowy do formułowania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą terapeutyczną.	Zdając sobie sprawę z dynamicznego rozwoju wiedzy w zakresie omawianych zagadnień, nie pozostaje przy nabytej w trakcie studiów wiedzy, lecz nieustannie szuka, indywidualnie i w ramach współpracy z innymi specjalistami, nowszych, skuteczniejszych metod diagnozy i terapii zaburzeń mowy i języka. Świadomy ograniczeń własnej wiedzy i kompetencji zawodowej, wie, kiedy zachodzi konieczność pogłębienia wiedzy językoznawczej i neurologopedycznej	[SK1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGJ5_U03] Posiada umiejętność interpretowania, analizowania przyczyn i przebiegu procesów oraz zjawisk językowych i komunikacyjnych, merytorycznego argumentowania z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań z wykorzystaniem właściwej terminologii z zakresu językoznawstwa, socjolingwistyki i etnolingwistyki oraz nauk medycznych, istotnych w logopedii.	Posiada umiejętność interpretowania, analizowania przyczyn i przebiegu procesów oraz zjawisk językowych i komunikacyjnych, występujących u osób z uszkodzeniem neurologicznym oraz potrafi formułować opinie na temat zaburzeń notowanych u pacjenta na podstawie literatury przedmiotu i zebranych w procesie diagnostycznym danych	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGJ5_U04] Potrafi samodzielnie zdiagnozować zaburzenia rozwoju mowy, problemy językowe, zaburzenia mowy, zaburzenia czytania i pisanie oraz trudności w przyjmowaniu pokarmu, wskazać ich etiologię oraz zaprogramować działania profilaktyczne i terapię logopedyczną odpowiednio do danego zaburzenia, także w przypadku skomplikowanych zaburzeń medycznych, w tym neurologicznych.	Samodzielnie projektuje i prowadzi do realizacji ważne, oryginalne przedsięwzięcia kliniczne i naukowe związane z diagnozą i terapią dyzartrii. Potrafi samodzielnie przeprowadzić diagnozę logopedyczną pacjenta z dyzartrią oraz stworzyć program terapii, nawet w przypadku rzadkich, skomplikowanych zaburzeń neurologicznych	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGJ5_W02] Zna i rozumie metodologię badań naukowych stosowanych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych, główne tendencje rozwojowe i fundamentalne dylematy językoznawstwa oraz logopedii, a także teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi w zakresie ich badania i zastosowania do rozwiązywania problemów społecznych.	Zna i rozumie teorie wyjaśniające złożone mechanizmy programowania mowy i języka, a także teorie mózgowej lokalizacji mowy	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGJ5_W07] Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o zaburzeniach komunikacji językowej i zaburzeniach pokarmowych o różnej etiologii u osób dorosłych, zasadach ich diagnozowania oraz programowania terapii.	Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o zaburzeniach komunikacji językowej o różnej etiologii u osób dorosłych, szczególnie dyzartrii, zasadach ich diagnozowania oraz programowania terapii. Rozpoznaje i różnicuje główne objawy dyzartrii, jak również patologie psychospołeczne wynikające z utraty zdolności skutecznego komunikowania się z otoczeniem za pomocą mowy i języka	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja

	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[LOGJ5_W08] Ma pogłębioną wiedzę o funkcjonowaniu językowym i jego zmianach zachodzących wraz z wiekiem człowieka oraz pogłębioną wiedzę o metodach diagnozowania potrzeb i oceny jakości świadczonych usług logopedycznych pacjentom z różnych grup wiekowych.	Ma pogłębioną wiedzę o funkcjonowaniu językowym i jego zmianach zachodzących wraz z wiekiem człowieka, zdaje sobie sprawę z konieczności dopasowania metod diagnozy i terapii do wieku i potrzeb pacjenta	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
Treści przedmiotu	Pojęcie dyzartrii ujęcie interdyscyplinarne. Klasyfikacje objawowe i lokalizacyjne dyzartrii i ich zastosowanie w praktyce kliniczno-neurologopedycznej. Zaburzenia funkcji poznawczych i wykonawczych oraz ich wpływ na mowę i funkcjonowanie językowe. Postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne w przypadku dyzartrii, ze szczególnym uwzględnieniem działań w fazie ostrej i występowania zaburzeń dyzartrycznych w chorobach neurologicznych, w tym otępiennych. Szczegółowa typologia trudności oddechowych, fonacyjnych i artykulacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia diagnozy różnicowej. Odpowiednia struktura sesji terapeutycznej. Specyfika relacji terapeutycznej.		
Wymagania wstępne i dodatkowe			
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	aktywność na zajęciach	51.0%	20.0%
	egzamin	51.0%	80.0%
Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	wykorzystywana podczas zajęć: Gałkowski T., Szelaż E., Jastrzębowska G. (red.) (2005). Podstawy neurologopedii, Opole. Jauer-Niworowska O., Kwasiborska J. (2009) Dyzartria. Wskazówki do diagnozy różnicowej poszczególnych typów dyzartrii, Gliwice. Jauer-Niworowska, O. (2009). Dyzartria nabyta. Diagnoza logopedyczna i terapia osób dorosłych, Warszawa. Gatkowska, I. (2012). Diagnoza dyzartrii u dorosłych w neurologii klinicznej. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków. Panasiuk J. (2012). Diagnoza logopedyczna w przebiegu chorób neurologicznych u osób dorosłych, [w:] Diagnoza logopedyczna. Podręcznik akademicki, red. E. Czaplewska, S. Milewski, Sopot: GWP, s. 263-324. Kluj-Kozłowska, K., Sitek, E. J., & Sławek, J. (2019). Zaburzenia mowy w atypowych zespołach parkinsonowskichdiagnozyka różnicowa i terapia. Polski Przegląd Neurologiczny, 15(1), 12-23. Sitek, E. J., & Kluj-Kozłowska, K. (2018). Dyzartria i apraksja mowy w chorobach neurozwyrodnieniowych-przegląd zagadnień. Gerontologopedia. Harmonia Universalis, Gdańsk Enderby, P. (2013). Disorders of communication: dysarthria. Handbook of clinical neurology, 110, 273-281. artykuły naukowe wybierane na bieżąco A.2. studiowana samodzielnie przez studenta: artykuły naukowe wybierane na bieżąco	
	Uzupełniająca lista lektur	Pietrzyk, I., Seniów, J. (2013). Dyzartria w klinice osób dorosłych, Neurologia po Dyplomie, 8 (5): 44-49. Łuria A.R. 1976, Problemy neuropsychologii i neurolingwistyki. Wybór prac, Warszawa: PWN. Szelaż, E., 2012, Mózgowe mechanizmy mowy, [w:] Mózg a zachochowanie (wyd. III), red. T. Górka, A. Grabowska, J. Zagrodzka, s.s 489-524, Warszawa:PWN	
	Adresy eZasobów		
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania			
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy		

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.